

tryggende og tilfredsstillende Maade. Saa jeg kan ikke Andet end med disse saa Ord udtale min Tilfredshed med, hvad der er sket, og anbefale Thinget at godkjende Konventionen, saaledes som Folkethinget alt har gjort.

Da ellers Ingen ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Forslag til Rigsdagsbeslutning i Anledning af en med de nordamerikanske Fristaters Regjering afsluttet Konvention.

vedtoges enstemmig med 50 Stemmer.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Foranstaltninger til Forebyggelse af Ulykkestilfælde ved Brug af Maskiner m. m.

Lovforslaget (se Tillæg C), fattedes under Forhandling.

Justitsministeren (Nellesmann):

Dette Lovforslag hører til dem, der, som det ærede Thing vil vide, længe have været Gjenstand for Behandling; efter i den foregaaende Samling at være behandlet her, er det nu gaaet over til det andet Thing. Det har der været underkastet Behandlinger baade i forrige Samling og i denne, men det er først lykkedes nu for ganske nylig i Slutningen af denne Samling at faae det til 3die Behandling. Det er i det andet Thing undergaaet forskellige Forandringer; dels er der foretaget en Forandring, som naturligvis maa betragtes som en Forbedring, nemlig at man har samtykket i, at Antallet af Assistentter hos Maskininspektøren forøgedes fra 10 til 12; jeg har egentlig ønsket det forøget til 14 af Hensyn til, at Brugen af Maskiner tager saa overordentlig til, at alene i den Tid, dette Lovforslag har staaet under Behandling, er Maskinernes Antal blevet forøget saa betydeligt, at man har kunnet sige sig selv, at det oprindelig paatænkte Antal af 10 Assistentter ikke var tilstrækkeligt. Dernæst har man i Lovforslaget foretaget en Forandring i den Ansvarsregel, som oprindelig var foreslaaet. Som det vil erindres, foresloges det oprindelig i Tilghed med en Lov om et lignende Emne, der gjaldt

i Thyssland, indtil Loven om Arbejderforsikringer udkom, at Arbeidsgiveren skulde være ansvarlig for sine Formænd eller Tilsynsførende lige overfor de Arbeidere, der lide Stade ved Maskiners Brug, altsaa at han skulde bære Ansvaret for sine Formænd og sine andre Underordnede, forsaavidt der ved deres Feil eller Forsømmelse blev foranlediget Stade for en Arbejder. Dette Erstatningsansvar gaar ikke saa lidt ud over den gjældende Lovgivnings Regler, og endnu mere maaste maa det siges at gaa udover de almindelige Rettsregler om Stadeserstatning. En saadan Regel har man ikke været villig til at indgaa paa i det andet Thing, og navnlig ikke efterat Spørgsmaalet om Arbejderforsikringer rykkede os saa nær paa Livet. Det er jo nemlig klart nok, at naar en saadan Lov maatte blive tilveiebragt, er der ikke Grund til at indføre noget særligt skarpt Ansvar paa dette Omraade, thi da er det jo netop en af de Ting, som Arbeidsgiverne skulde opnaa at sikkre sig for gennem deres Deltagelse i Arbejderforsikringer, saaledes at altsaa et Erstatningsansvar for dem under Forudsætning af, at en saadan Lov bringes til Veie, ikke bør gaa længere, end de almindelige Stadeserstatningsregler medføre. Og saa vil jo Ansvaret i Almindelighed antage den Skikkelse, at det ikke bliver overfor Arbejderne, men overfor Forsikringsanstalten, at Ansvaret paahviler dem — i Tilfælde af Brode fra deres egen Side, thi overfor Arbejderne maa jo Forholdet være dette, at hvad enten Staden er foraarjaget ved Ulykkestilfælde, ved Hændelse eller ved Nogens Feil, maa han alligevel være sikker paa den Assurance-sum, som man mener tilkommer ham. Det var altsaa af Hensyn til, at dette Forhold alligevel maatte ventes at blive ordnet i en nær Fremtid paa anden Maade, at man ikke vil gaa ind paa den omtalte Bestemmelse om Ansvar, og hertil kom en ikke uforklarlig Frygt for, at et saa strengt Erstatningsansvar som det, Lovforslaget hjemlede, vilde være betænkeligt for Arbeidsgiverne og navnlig for de mindre Arbeidsgivere. Thi om end de meget store Arbeidsgivere nok kunde taale en Gang imellem at faae et saadant uforstyldt Erstatnings-trav paa sig, saa frygtede man dog for, at det let vilde kunne virke ruinerende paa mange mindre Arbeidsgivere, og derfor har man altsaa indstrænket Reglen til omtrent at falde sammen med den gjældende Ret, saaledes altsaa, at det egentlig bliver Reglen, at man kun bærer Erstatningsansvar for den Stade, som kan tilregnes En selv som forsætlig eller uagtsom, medens man derimod ikke bærer noget Ansvar for sine